

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagiavalduses palub komisjon tuvastada, et Bulgaaria Vabariik on rikkunud kohustust, mis tuleneb määruse (EÜ) nr 715/2009 artikli 14 lõikest 1 koosmõjus artikli 16 lõikega 1 ja artikli 16 lõike 2 punktiga b, mis asendavad määruse (EÜ) nr 1775/2005 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõikeid 1 ja 2.

Kõnealused kohustused on järgmised:

— määruse (EÜ) nr 715/2009 artikli 14 lõikest 1 koosmõjus artikli 16 lõikega 1 ja artikli 16 lõike 2 punktiga b tulenev kohustus teha kõigile turuosalistele kättesaadavaks maksimaalne ülekandevõimus ja eelkõige gaasi tagasikande virtuaalsed teenused.

Bulgaaria ametiasutused on seisukohal, et eespool käsitletud maksimaalse ülekandevõimuse tagamise kohustuse täitmata jätmise tuleneb sellest, et Bulgaaria Vabariigi riikliku gaasitranspordisüsteemi ja gaasi transiitsüsteemi vahel ei ole füüsilist ühendust ning need süsteemid on õiguslikult erinevalt reguleeritud.

Eespool nimetatud kohustuse täitmata jätmise teise põhjendusena toovad Bulgaaria ametivõimud välja asjaolu, et jõus on kolm riikidevahelist kokkulepet, mis sõlmiti Bulgaaria Vabariigi valitsuse ja NSVL-i vahel 1986. ja 1989. aastal.

Komisjon märgib, et kui eespool nimetatud riikidevaheliste kokkulepete alusel OOO Garzpromi ja Bulgartransgaz EAD vahel 27. aprillil 1998 sõlmitud kaubandusleping takistab täita kohustust teha kõigile turuosalistele kättesaadavaks maksimaalne ülekandevõimus, peab Bulgaaria Vabariik ETL artikli 351 teise lõigu kohaselt kasutama kõiki asjasepuutuvaid vahendeid liidu õigusega tekkida võivate vastuolude kõrvaldamiseks.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 715/2009 maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1775/2005 (ELT L 211, lk 36, parandused ELT L 229, lk 29 ja ELT 309, lk 87).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte di Appello di Roma (Itaalia) 3. mail 2012 — Martini SpA versus Ministero delle Attività Produttive

(Kohtuasi C-211/12)

(2012/C 194/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte di Appello di Roma

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Martini SpA

Vastustaja: Ministero delle Attività Produttive

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 9. juuni 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1291/2000 (¹) (EÜT L 152, 24.6.2000, lk 1; ELT erivaljaanne 3/29, lk 145) artiklit 35 tuleb tõlgendada nii, et seal sätestatud sanktsiooni — mis seisneb selles, et jäetakse tervenisti tagastamata tagatis, mille on andnud ühenduse ettevõtjad, kes on saanud impordi-/ekspordilitsentsi või -sertifikaadi seoses tootega, mida reguleerib teraviljaturu ühine korraldus — peamine eesmärk on hoida ära olukorda, kus need ettevõtjad jätaksid täitmata oma peamise kohustuse (nagu vastavas litsentsis või sertifikaadis viidatud teravilja tegelik importimine või eksportimine), mida neil tuleb täita, pidades silmas tehingut, mille jaoks nad litsentsi või sertifikaadi said ning tagatise andsid?
2. Kas määruse (EÜ) nr 1291/2000 artikli 35 lõike 4 sätteid tuleb selles osas, kus nad sätestavad impordilitsentsi või -sertifikaadi väljaandmisel antud tagatise vabastamise tingimused ja eeskirjad, tõlgendada nii, et sekundaarse kohustuse täitmatajätmisel, mis seisneb konkreetset juhul impordi nõuetekohase toimumise tõendi hilinenud esitamises (ning sellest tulenevas tagatise vabastamise taotluse hilinenud esitamises), tuleb kohaldatava sanktsiooni summa määrata kindlaks, olenemata konkreetse tagatise summast, mis tuleks asjaomase imporditehinguga seotud peamise kohustuse täitmatajätmisel tervenisti tagastamata jätta, kuna konkreetset juhul tuleb see summa kindlaks määrata hoopis lähtuvalt normaalsest tagatise summast, mida kohaldatakse üldiselt sama laadi toodete impordi suhtes, mis on toimunud asjasepuutuval perioodil?
3. Kas Euroopa Komisjoni kõnealuse määruse nr 1291/2000 artikli 35 lõike 4 punkti c seda osa, kus on sätestatud, et „[...] kui antud toote kohta on olemas erinevaid tagatismäärasid sisaldavad litsentsid või sertifikaadid, kasutatakse kaotatava summa arvutamiseks impordi [...] suhtes kohaldatavat madalaimat määra”, tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui ühenduse ettevõtja on teravilja nõuetekohaselt importinud, kuid ei ole kinni pidanud tähtajast, mis on ette nähtud tõendite esitamiseks selle kohta, et import Euroopa Ühendusse toimus, tuleb kohaldada sanktsiooni, mille summa arvutatakse lähtuvalt väikseimast selle toote importimise perioodil kehtinud tagatisest, olenemata konkreetsetest tollimaksuga seotud tingimustest (nagu väidab Martini), või üksnes nende konkreetsete tollimaksutingimuste esinemise korral (nagu väidab Itaalia riik)?

(¹) EÜT L 152, lk 1; ELT erivaljaanne 3/29, lk 145.